

134

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 maja 1976 r.

w sprawie podwyższenia emerytur i rent inwalidzkich dla niektórych nauczycieli i nauczycieli akademickich.

Realizując postanowienia uchwały VII Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej dotyczące wzrostu emerytur i rent, których wysokość ustalona została w przeszłości na podstawie stosunkowo niskich wówczas zarobków, oraz otaczania szczególną troską i opieką zawodu nauczycielskiego i podnoszenia jego społecznej rangi — Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, na podstawie art. 18 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6 z późniejszymi zmianami) zarządza, co następuje:

§ 1. 1. Nauczycielom i nauczycielom akademickim, którzy przeszli na emeryturę lub rentę inwalidzką przed dniem 1 maja 1972 r., podwyższa się te świadczenia według zasad określonych rozporządzeniem.

2. Nauczycielami i nauczycielami akademickimi w rozumieniu rozporządzenia są osoby wymienione w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 1972 r. — Karta praw i obowiązków nauczyciela (Dz. U. Nr 16, poz. 114 z późniejszymi zmianami), zwanej dalej „ustawą”, które:

- 1) przeszli na emeryturę lub rentę inwalidzką z zatrudnienia, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy, lub
- 2) spełniają warunki do dodatku z tytułu pracy nauczycielskiej na podstawie art. 105 ustawy.

§ 2. 1. Podwyższenie emerytur i rent inwalidzkich następuje przez ponowne ich obliczenie od podstawy wymiaru, za którą przyjmuje się kwotę uposażenia zasadniczego ustalonego według stawek przewidzianych na dzień 1 września 1976 r. dla nauczycieli i nauczycieli akademickich z maksymalnym stażem pracy, z uwzględnieniem posiadanego wykształcenia.

2. Do podstawy wymiaru ustalonej w myśl ust. 1 nie dolicza się wynagrodzenia za pracę wykonywaną poza szkołą lub szkołą wyższą ani nie zwiększa się jej o szacunkową kwotę podatku od wynagrodzeń i składki na cele emerytalne.

§ 3. Dla nauczycieli wymienionych w art. 1 ust. 1 pkt 1, 4, 5, 6 i 7 ustawy podstawę wymiaru ustaloną w myśl § 2 zwiększa się o zryczałtowaną równowartość składników uposażenia innych niż uposażenie zasadnicze, wynoszącą:

- 1) 30% — dla nauczycieli, którzy przeszli na emeryturę lub rentę inwalidzką ze stanowisk dyrektorów (kierowników) szkół albo ich zastępców,
- 2) 20% — dla pozostałych nauczycieli.

§ 4. 1. Wysokość dodatków przysługujących nauczycielom i nauczycielom akademickim, którym podwyższono emeryturę lub rentę inwalidzką w myśl przepisów rozporządzenia, ustala się od tych podwyższonych świadczeń.

2. Nauczycielom akademickim pobierającym dodatek z tytułu pracy naukowej na podstawie art. 46 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6 z późniejszymi zmianami) przyznaje się zamiast tego dodatku dodatek z tytułu pracy nauczycielskiej w wysokości określonej w art. 105 ust. 1 pkt 1 ustawy, obliczony od podwyższonej emerytury lub renty inwalidzkiej.

§ 5. Podstawę wymiaru podwyższonych emerytur i rent inwalidzkich dla nauczycieli ustalają terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego, a dla nauczycieli akademickich — szkoły wyższe.

§ 6. 1. Podwyższenie emerytur i rent inwalidzkich w myśl przepisów rozporządzenia następuje na wniosek nauczyciela lub nauczyciela akademickiego.

2. Emerytury i renty inwalidzkie podwyższone w myśl przepisów rozporządzenia wypłaca się od dnia 1 czerwca 1976 r., jeżeli wniosek o podwyższenie zgłoszony zostanie do dnia 31 grudnia 1976 r. Jeżeli wniosek o podwyższenie świadczenia zgłoszony zostanie po dniu 31 grudnia 1976 r., podwyższone emerytury i renty inwalidzkie wypłaca się za okres trzech miesięcy wstecz od dnia zgłoszenia wniosku.

3. Do czasu podjęcia wypłaty emerytury lub renty inwalidzkiej podwyższonej w myśl przepisów rozporządzenia emerytury i renty inwalidzkie wypłaca się w wysokości wynikającej z dotychczasowych przepisów, zwiększonej o kwotę zapomogi wypłacanej w dniu 31 maja 1976 r. na podstawie odrębnych przepisów nauczycielom i wychowawcom, którzy przeszli na emeryturę lub rentę inwalidzką przed dniem 1 maja 1972 r.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1976 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

135

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ ORAZ ADMINISTRACJI, GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA

z dnia 26 maja 1976 r.

w sprawie trybu postępowania w sprawach przekwaterowania osób nieuprawnionych z osobnych kwater stałych oraz właściwości organów w tych sprawach.

Na podstawie art. 37 ustawy z dnia 20 maja 1976 r. o zakwaterowaniu sił zbrojnych (Dz. U. Nr 19, poz. 121) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organami właściwymi do wydawania decyzji w sprawach przekwaterowania z osobnych kwater stałych osób nieuprawnionych do tych kwater, o których mowa

w art. 32 ust. 2 i art. 34 ustawy z dnia 20 maja 1976 r. o zakwaterowaniu sił zbrojnych (Dz. U. Nr 19, poz. 121), zwanej dalej „ustawą”, są:

- 1) w I instancji — wojskowy garnizonowy organ kwaterunkowo-budowlany,
- 2) w II instancji — wojskowy rejonowy zarząd kwaterunkowo-budowlany.

§ 2. 1. Decyzję w sprawie przekwaterowania organ I instancji wydaje po zebraniu wszystkich niezbędnych dowodów.

2. Decyzja w sprawie przekwaterowania powinna w szczególności zawierać:

- 1) określenie organu wojskowego wydającego decyzję,
- 2) datę wydania decyzji,
- 3) powołanie podstawy prawnej,
- 4) określenie osób, których dotyczy,
- 5) osnovę decyzji z oznaczeniem kwatery podlegającej zwolnieniu,
- 6) informację, że lokal zamienny (pomieszczenie zastępcze) przydzieli terenowy organ administracji państwowej,
- 7) uzasadnienie z podaniem okoliczności faktycznych i prawnych oraz
- 8) pouczenie o prawie i terminie wniesienia odwołania ze wskazaniem organu właściwego do jego rozpatrzenia.

§ 3. 1. Od decyzji organu I instancji przysługuje odwołanie osobie, której decyzja dotyczy.

2. Odwołanie wnosi się do organu II instancji za pośrednictwem organu I instancji w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

3. Jeżeli organ I instancji uzna, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie, może wydać nową decyzję, w której zmieni zaskarżoną decyzję w całości lub części. Od decyzji tej przysługuje odwołanie.

§ 4. 1. Organ I instancji jest obowiązany przesłać odwołanie wraz z aktami sprawy i własną opinią organowi II instancji w terminie 14 dni od dnia otrzymania odwołania, jeżeli w tym terminie nie wydał nowej decyzji, o której mowa w § 3 ust. 3.

2. Organ II instancji po rozpatrzeniu odwołania wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo zmienia ją w całości lub w części.

3. Decyzja wydana przez organ II instancji oraz decyzja organu I instancji, od której nie wniesiono odwołania, są ostateczne.

§ 5. Decyzję ostateczną w sprawie przekwaterowania organ I instancji przesyła właściwemu terenowemu organowi administracji państwowej stopnia podstawowego z wnioskiem o przydzielenie w terminie 14 dni osobie obowiązanej do zwolnienia osobnej kwatery stałej lokalu zamiennego dostarczonego przez wojskowy organ kwaterunkowo-budowlany, a w wypadkach przewidzianych w art. 34 ustawy — pomieszczenia zastępczego.

§ 6. 1. W razie niezwolnienia osobnej kwatery stałej w terminie 30 dni od wydania przez terenowy organ administracji państwowej decyzji o przydziale lokalu (pomieszczenia), o którym mowa w § 5, wojskowy garnizonowy organ kwaterunkowo-budowlany przesyła osobie podlegającej przekwaterowaniu upomnienie, wzywające do dobrowolnego zwolnienia kwatery w ciągu 14 dni i przeniesienia się do wskazanego lokalu (pomieszczenia), z zagrożeniem wszczęcia po upływie tego terminu postępowania w sprawie przymusowego przekwaterowania.

2. Jeżeli osobna kwatery stała nie została zwolniona w terminie określonym w upomnieniu, wojskowy garnizonowy organ kwaterunkowo-budowlany występuje do właściwego terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w celu przymusowego przekwaterowania. Do wniosku załącza się tytuł wykonawczy wraz z dowodem doręczenia upomnienia.

§ 7. 1. Przymusowego przekwaterowania dokonuje terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego właściwy ze względu na położenie osobnej kwatery stałej, który o terminie przekwaterowania zawiadamia wojskowy garnizonowy organ kwaterunkowo-budowlany.

2. Wojskowy garnizonowy organ kwaterunkowo-budowlany na wniosek terenowego organu administracji państwowej zapewnia w razie potrzeby przewiezienie mienia osoby przekwaterowywanej.

§ 8. 1. Jeżeli osoba nieuprawniona, o której mowa w art. 32 ust. 1 i 2 oraz w art. 34 ustawy, opuści osobną kwatery stałą i pozostawi w niej osoby wspólnie z nią dotychczas zamieszkałe, terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego na wniosek wojskowego garnizonowego organu kwaterunkowo-budowlanego dokonania usunięcia tych osób.

2. Przekwaterowanie osób, o których mowa w ust. 1, następuje do lokalu zajmowanego przez osobę zwalnającą kwatery stałą. W wypadkach społecznie-uzasadnionych przekwaterowanie to może nastąpić do pomieszczenia zastępczego, dostarczonego przez wojskowy garnizonowy organ kwaterunkowo-budowlany.

§ 9. 1. Koszty przekwaterowania osób wymienionych w § 1 obejmują koszty transportu oraz koszty przeniesienia urządzeń zainstalowanych w dotychczas zajmowanej kwatery stałej.

2. Zwrot kosztów przekwaterowania następuje po przedstawieniu rachunków państwowego lub spółdzielczego przedsiębiorstwa transportowo-spedycyjnego albo usługowego oraz oświadczenia, że osobom przekwaterowywanym nie przysługuje zwrot kosztów na podstawie innych przepisów.

3. W razie braku rachunków, o których mowa w ust. 2, zwrot kosztów transportu następuje do wysokości przewidzianej dla danego wypadku w taryfie towarowej transportu samochodowego i spedycji Ministerstwa Komunikacji, a zwrot kosztów przeniesienia urządzeń — do wysokości przewidzianej w obowiązującym cenniku usług.

4. Zwrot kosztów przekwaterowania nie przysługuje w wypadkach określonych w § 7 i 8.

§ 10. 1. Tryb postępowania przewidziany w rozporządzeniu stosuje się także do przekwaterowywania osób zajmujących osobne kwatery stałe będące w dyspozycji jednostek wojskowych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

2. Organami właściwymi do wydawania decyzji w sprawach przekwaterowania osób, o których mowa w ust. 1, są odpowiednie organy kwaterunkowo-budowlane resortu spraw wewnętrznych.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Ministrów Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego z dnia 16 listopada 1953 r. w sprawie przymusowego usuwania osób nieuprawnionych z kwater wojskowych (Dz. U. Nr 49, poz. 242).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1976 r.

Minister Obrony Narodowej: w z. *J. Urbanowicz*
Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska: *E. Wojtaszek*

136

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 maja 1976 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów o podatku wyrównawczym.

Na podstawie art. 5 ust. 5, art. 8 ust. 1 pkt 1 i art. 14 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 45, poz. 227) oraz art. 6 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy ustalaniu obowiązku podatkowego w podatku wyrównawczym określonych niżej kategorii pracowników odlicza się od kwoty wynagrodzenia ze stosunku pracy koszty jego uzyskania obliczone w stosunku do wynagrodzenia:

- 1) artystów scenicznych, filmowych, estradowych i cyrkowych, z wyjątkiem wymienionych w pkt 5, w wysokości 45%,
- 2) artystów muzyków, chórzystów, tancerzy — solistów i artystów zespołowych, z wyjątkiem wymienionych w pkt 5, oraz korepetytorów baletu, chóru i solistów w wysokości 45%,
- 3) reżyserów, scenografów, dyrygentów, choreografów, kierowników artystycznych, literackich, muzycznych, wokalnych, scenarzystów, operatorów obrazu w filmie w wysokości 45%,
- 4) spikerów i lektorów w Polskim Radiu i Telewizji w wysokości 35%,
- 5) artystów, tancerzy, muzyków i chórzystów występujących w lokalach gastronomicznych w wysokości 25%,
- 6) pracowników redakcji dzienników i czasopism oraz agencji prasowych od sumy uposażenia zasadniczego i wierszówki lub dodatku redakcyjnego w wysokości 25%,
- 7) pracowników zatrudnionych przy realizacji programów radiowych i telewizyjnych na następujących stanowiskach: realizatorów telewizyjnych (reżyserów wizji), realizatorów audycji radiowych (reżyserów form publicystycznych i magazynowych), ilustratorów muzycznych, realizatorów i operatorów światła i dźwięku, operatorów kamer, inspektorów emisji, kierowników produkcji, inspicjentów i montażystów w wysokości 20%,

- 8) za czynności filmowego operatora dźwięku, dekoratora, charakteryzatora, szefa produkcji zespołu realizatorów filmowych, kierownika produkcji, starszego asystenta kierownika produkcji, starszego asystenta scenografa, montażysty i mistrza oświetlenia oraz czynności operatora dźwięku przy nagraniach fonograficznych w wysokości 20%.

§ 2. 1. Koszty uzyskania przychodów ustala się w stosunku do następujących przychodów:

- 1) osób wykonujących prace na rzecz jednostek gospodarki społecznej na podstawie umowy agencyjnej, z której przychody są zwolnione od podatku od wynagrodzeń, w wysokości 15%,
- 2) z wynajmu pokoi gościnnych podlegających opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń w formie ryczałtu:
 - a) jeżeli wynajem jest dokonywany za pośrednictwem biura zakwaterowania, Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego lub Spółdzielni Turystyczno-Wypoczynkowej „Gromada”, w wysokości 55%,
 - b) jeżeli wynajem jest dokonywany bezpośrednio, w wysokości 40%,
- 3) indywidualnych rybaków morskich w wysokości 85%.

2. Koszty uzyskania odlicza się w wysokości określonej w ust. 1, jeżeli podatnik nie udowodni, że koszty te były wyższe.

3. Od przychodów nie wymienionych w ust. 1 koszty uzyskania przychodu odlicza się w wysokości faktycznej poniesionej i udowodnionej przez podatnika.

§ 3. 1. Osoby osiągające przychody z działalności lub twórczości artystycznej, literackiej, naukowej, oświatowej lub publicystycznej, nie wynikającej z umowy o pracę, mogą gromadzić te przychody na rachunku bieżącym w Powszechnej Kasie Oszczędności — III Oddział w Warszawie, a jeżeli przychody te są osiągane w walu-